

selvfølgelig fuldt ud, at vor Margarinelovgivning har disse Formaal, nemlig baade at beskytte vor Eksport af Smør til England og tillige at beskytte Konsumenterne herhjemme. Jeg vil dog straks gøre gældende, at hvis vi overhovedet ville tale om Hovedformaal, da er Hovedformaalet Beskyttelsen for Eksporten af Smør til England. Det er det eneste Hovedformaal, som Loven har. Derfor er Loven bleven til, og den store Samfundsinteresse, der knytter sig til dette Forhold, er netop det, der har givet Loven den Stikelse, den nu har. Hensynet til Konsumenterne er først kommet i anden Række. Man maa ikke lade sig vilde af, at denne Lov indeholder adskillige Bestemmelser, der ved første Øjeblik kunne synes kun at være af Interesse for Konsumenterne. Her tænker jeg navnlig paa Bestemmelserne angaaende Detailhandelen. Disse Bestemmelser ere ingenlunde blevene til for Konsumenternes Skyld. Det var nemlig ikke tilstrækkeligt til at beskytte vor Smørekseport, at der i Loven fandtes Bestemmelser om, at den Margarine, der udføres herfra, skulde gaa bort fra Landet i særskilte Beholdere, med særskilt Farve; derved kunde vi ikke blive staaende. Vilde man hævde det danske Smørs Renomme i England og opnaa, hvad der var Lovens Formaal, maatte vi ogsaa sørge for, at Smørret og Margarine overalt fra Fabrikationsstedet og lige til det naaede Konsumenten, optraadte adskilt fra hinanden, saaledes at Margarine gik med et eget Stempel, saa at det var kendeligt, at det var Margarine og ikke Smør. Først saa kunde vi sige, at vi havde nogen Sikkerhed for, at Margarine ikke blev udført herfra som Smør. Til nærmere Begrundelse heraf skal jeg indskrænke mig til at henvisse til de meget strenge Straffebestemmelser, som dette Lovforslag indeholder. De lade sig ikke paa nogen Maade motivere ved Hensynet til Beskyttelse for Konsumenterne; thi disse kunne ikke i Forhold til Margarine forlange større Beskyttelse end den, de have over for Forsælsning og Misbrug af andre Næringsmidler. Nej, de strenge Straffebestemmelser her skyldes udelukkende Hovedformaalet, nemlig Beskyttelsen af vor Smørekseport. Det fremgaar tydeligere af Forhandlingerne, saaledes som de foreligger fra tidligere Tid, navnlig ogsaa de Forhandlinger, der gik forud for Loven af 5te April 1888.

Naar jeg har fremhævet dette og gerne vil sige det fast, at vor Margarinelov er en Beskyttelseslov for vor Smørekseport, er det særlig ogsaa, fordi jeg tror, at man ikke skal lade af Sigte, at herigennem har Land-

bruget, for hvem denne Beskyttelse har direkte Interesse, om endogsaa vi andre ere stærkt interesserede deri, faaet en sikker Position, som man skal passe godt paa at beholde. Det er derfor altid meget betænkeligt i vor Margarinelov at optage Bestemmelser, der skulle begrundes ved andre Hensyn end de, der vare de raadende ved Vedtagelsen af den sidste Margarinelov. Skønt jeg ikke har megen Anledning efter den Diskussion, der har fundet Sted i Dag, til at komme ind derpaa, skal jeg dog fremhæve, at det Formaal, muligen at sørge vort Hjemmemarked for Smør, bør ligge ganske uden for denne Lov. Det ærede Medlem for 10de Kredts (Bojsen) har allerede været noget inde paa denne Sag og har bestemt hævdet, at Vædringsforslaget under Nr. 3, og vel ogsaa Vædringsforslaget om Kunstfedt, ikke tilsigte at sørge Hjemmemarkedet for Smør; det er udelukkende Konsumenternes Tarv, som man har taget Sigte paa her. Jeg vil sige fast, at det er det Formaal, som man har med disse Bestemmelser. Jeg vil tillade mig her at gentage, at jeg ogsaa bestemt maa fraraade, at man søger at fremme det andet Formaal, en Udvidelse af Hjemmemarkedet gennem Margarineoven. Man vil i Virkeligheden derved meget let gøre den faste Position, som man har paa dette Lovomraade, usikker i Fremtiden.

Ud de stillede Vædringsforslag kan jeg tiltræde Nr. 1, hvorefter jeg ikke ser mig i Stand til at tiltræde de af Flertallet under Nr. 2 og 3 stillede Forslag. Vædringsforslaget under Nr. 2 gaar jo ud paa at give nærmere Regler for, hvorledes Smør og Margarine skulle være anbragte i Handelslokaler. Det ærede Medlem af Flertallet, som motiverede dette Vædringsforslag (Breinholt-Bandborg), henvisse navnlig til den i Betænkningen givne Begrundelse og gentog da ogsaa dette, at hvad der her er forlangt var ikke andet, end hvad der er bestemt i mange andre Margarinelovgivelser. Det er ganske sikkert ikke rigtigt. Jeg tror ikke, at vi, hvis vi fik en saadan Bestemmelse her, kom til at staa paa lignende Maade som mange andre Landes Margarinelovgivelser; tværtimod, vi vilde blive enestaaende i saa Henseende. Man maa nemlig ikke overse, at Bestemmelserne maa sammenholdes med de andre Bestemmelser, der gælde med Hensyn til Detailhandelen med Margarine, og i denne Henseende have vi jo en Række Bestemmelser, som netop ere komne frem med det Formaal at stille Smør og Margarine ad. Der er Farvebestemmelsen, Bestemmelsen om Mærkning af Justragerne og om en særlig Form for Margarinebeholdere, og